

[Ministeren for offentlige arbejder]

Bælt sluttet kontrakt om køb af cement, stål og granit til statsbroen, og aftalerne blev indgået umiddelbart før et nyt EF-direktiv trådte i kraft. Hvis jeg skal drage en konklusion vedrørende det forhold, må det være den, at hvis de firmaer, der er leverandører, vil vedstå aftalerne, vil staten også vedstå dem – det er alt sammen noget, jeg har sagt til folketingets politisk-økonomiske udvalg – såfremt staten ikke skal afholde udgifter for at overholde disse aftaler, f. eks. til at holde leverandører skadesløse for investeringer m. v. Hvis aftalerne herefter ikke kan opretholdes, vil leverancerne til sin tid blive omfattet af reglerne i det EF-direktiv, som i mellemtiden er trådt i kraft.

Hr. Niels Helveg Petersen sagde meget direkte, at det her er en planløs udskydelse. Ja, det kan man naturligtvis mene, alt efter det syn, man nu har på den del af vores trafikpolitik, som omhandler en fast forbindelse over Store Bælt. Jeg har nu meget svært ved at se, at der er tale om en planløs udskydelse. Der er tale om en udskydelse, som jeg synes har en meget klar og meget velmotive ret baggrund. Der er tale om en udskydelse på et bestemt, kort åremål, hvorefter man agter at tage projektet op igen. Jeg har meget svært ved at se, at der er noget planløst heri, også set i forbindelse med, at jeg som minister har givet det tilsagn, at jeg er klar til at drøfte en lang række forhold, som man efter min opfattelse bør holde sig à jour med i perioden fra nu og frem til det tidspunkt, da dette projekt igen kan tages op.

Hr. Niels Helveg Petersen spørger: hvad er det for ting, der skal undersøges? Det synes jeg ikke vi skal lægge os fast på her i dag. Jeg har i min redegørelse været inde på en lang række projekter. Vi skal huske, at baggrunden er, at vi har en anlægslov, som blev vedtaget i 1973. Siden den tid har denne sag været drøftet flere gange, og der har været fremsat flere forslag, men anlægsloven er blevet stående. Jeg har i min redegørelse været inde på en vurdering af de andre forslag, der har været fremme, og konkluderet, at der ikke i folketinget har været nogen overvældende stor tilslutning til de andre projekter, der har været tale om, men jeg er ikke indstillet på på forhånd at lægge mig fast på, hvad det er for ting, der bør holdes à jour, og hvad det er for ting, jeg er parat til at

drøfte med folketingets trafikudvalg. Jeg vil være meget åben for en fordomsfri drøftelse af disse forhold, der, som jeg har nævnt, bør holdes under observation.

Hr. Chr. Christensen var inde på det synspunkt, at besparelser ikke altid virker efter deres hensigt. Som jeg har været inde på, ville en fastholdelse af Storebæltsprojektet have givet en meget betydelig binding af statsfinanserne i de kommende år, og derfor er det vores håb – og det håber jeg at hr. Chr. Christensen vil dele – at den udskydelse, der her er vedtaget, vil give en mindre binding. Det har jeg også udtalt i min redegørelse til folketinget. Det er regeringens håb og bestemte indtryk, at dette er en af de besparelser, som vil have en rigtig samfundsøkonomisk virkning, også ud fra det synspunkt, at vi ikke står i en trafikal nødsituation.

Der har også været rejst det spørgsmål: hvad betyder den situation, vi er i nu? Hvad betyder det, at tidsplanen for arbejdet med Storebæltsbroen er blevet ændret? Jeg tror, det var hr. Alfred Hansen, der var inde på situationen for den fortsatte færgefart. Situationen er jo den – det tror jeg også hr. Alfred Hansen nævnte – at der er tre nye færger under bygning til DSB til indsættelse på Storebæltsoverfarten, og det betyder, at de næste 4–5 år er der i og for sig ikke påtrængende problemer rent trafikalt. Men det betyder naturligvis ikke, at der skal gå 5 år, før der træffes nye beslutninger. Det betyder, at der senest i 1981 skal træffes beslutning om, i hvilket omfang der skal bygges nye færger til overfarten på Store Bælt.

Jeg har søgt at gøre denne besvarelse så kort som muligt. Jeg har sagt, og det vil jeg gerne gentage, at en følge af denne beslutning er ikke, at vi kan sidde stille og roligt og vente. Der er en række ting, der bør holdes under observation, og jeg har følt, at den bedste måde at komme videre på var ved dels naturligvis at give denne redegørelse, som jeg mente regeringen havde en forpligtelse til at give folketinget, og som også blev adviseret allerede under septembersamlingen, dels at lægge op til en dialog med folketingets udvalg om offentlige arbejder, således at vi har det bedst ajourførte grundlag at vurdere tingene videre på, når der til sin tid igen skal træffes beslutning om at gå videre med det projekt, som nu er udskudt.